

■ Модная тэндэнцыя

Уся сям'я — у адным стылі

Мінчанка выпускае аднолькавае адзенне для бацькоў і іх дзетак

Калі дзве дзяўчыны прыйшлі на мерапрыемства ў аднолькавых сукенках — гэта катастрофа. Іншая справа, калі падобна адзельна мама з дачкой. Стыль family look вельмі папулярны за мяжой. Мінчанка Таццяна ШАПВАЛАВА вырашыла, што беларусам таксама варта пераняць гэту модную тэндэнцыю, і пачала ствараць яркія камплекты ў адным стылі для бацькоў і іх дзетак. «Курыца Памада» — так небанальна маладая мама назвала сваю лінію адзення з вясёлымі прынтамі. Таццяна расказала нам, як, не маючы адукацыі дызайнера, запусціць сваю калекцыю, чаму сучасныя мамы не ходзяць у халатах і як выхаваць у дзіцяці пачуццё густы.

Захапляцца стылем family look Таццяна пачала яшчэ да нараджэння дачкі. Разам з мужам яны прыдумалі свой лагатып, зрабілі фірмовыя майкі. Падчас падарожжаў куплялі сабе аднолькавыя футболкі ў розных краінах — ужо назбіралася калекцыя.

Калі дзяўчына пайшла ў дэкрэтны водпуск, ёй не захацелася сядзець склаўшы рукі.

«Мне здаецца, моду ствараюць свабодныя і смелыя людзі, і я хацела б, каб мая дачка расла такой. Часта проста адчыняю шафу і прапаную ёй самой выбраць рэчы.»

— У сучасных мам столькі часу вызваляецца праз тое, што ёсць усе выгоды: пральная машына, пыласос, — лічыць Таццяна. — Якраз тады мая сяброўка, якая жыве ў Кітаі, расказвала, што там сем'і любяць адзязвацца падобна ці ў адным стылі. Ажно цэлыя камплекты прадаюцца для бабуль, дзядуляў, бацькоў і дзяцей. Я стала для сябе заказваць такія рэчы. У Мінску гэтага зусім не было. Толькі індывідуальны пашуў. Яшчэ, праўда, у атэльэ Вольгі Барабаншыкавай прадавалі сукенкі ў стылі family look, але гэта дарагія ўборы на выхад.

Тады Таццяна вырашыла стварыць сваю міні-калекцыю. У паўсядзённым стылі: сутыкнуўшыся з мацярынскім жыццём, зразумела, што зручнае адзенне на кожны дзень — найлепшы варыянт для

жанчын з маленькімі дзецьмі. Матэрыялам выбрала футар (від баваўнянай тканіны). Ён бывае розным па саставе: і тонкі, і цёплы. Плюс карысны для цела і прыемны навобмац.

Асноўнай фішкай сталі прынты. Іх Таццяна распрацоўвае сама: яшчэ ва ўніверсітэце яна закончыла курсы паліграфічнага дызайну, а ў дэкрэце засвоіла на прафесійным узроўні маляванне на камп'ютары. Адшываецца адзенне — пакуль гэта толькі світшоты (байкі) — на фабрыцы. Дзяўчына, якая да нараджэння дачкі працавала кіраўніком аддзела маркетынгу сеткі піўных рэстаранаў, прызнаецца, што ў канструяванні нічога не разумее, таму робіць толькі эскізы будучых рэчаў, а ўжо лякалы па іх рыхтуюць спецыялісты. Праўда, перад тым як паспрабаваць сябе ў якасці дызайнера, Таццяна праходзіла са стылістам майстар-клас, каб ведаць асноўныя правілы падбора адзення.

Такія світшоты з вясёлымі прынтамі пачала выпускаць маладая мама.

Тэмай малюнкаў першай калекцыі сталі героі дыснэўскіх мультфільмаў, другой — лабірынты. Прынты на байках розныя, але дапаўняюць адну гісторыю. Як міні-гульня: мама можа адцягнуць увагу дзіцяці з дапамогай гэтых малюнкаў, супакоіць яго.

«Жанчыны ў дэкрэтным, па-мойму, круцей выглядаюць, чым калі яны сядзелі ў офісе з ранку да вечара. З'яўляецца шмат натхнення.»

— Цяпер вельмі модна адзязваць дзіця па-даросламу. Нават славу тасці так робяць. А мне гэта не падабаецца, — усміхаецца маладая мама, калі тлумачыць, чаму выбірае вясёлыя прынты. — Калі б я была дзіцём, я не хацела б, каб мяне так адзязвалі. Бо вырасці мы заўсёды паспеем і панасіць такія рэчы — чорна-белыя, карычневыя — таксама. Таму спяшацца рабіць з маленькіх дзяўчынак жанчын не трэба. А наконт яркіх світшотаў для мам — здорава, калі дзіця бачыць, што побач з ім такія ж вясёлыя бацькі.

Пакуль марка «Курыца Памада» — штучная вытворчасць. Кожнай мадэлі адшываюць максімум 20 адзінак. Але яны разыходзяцца вольна хутка. Цяпер у праекта вялікая суполка ў «Інстаграме» — больш за 7 тысяч падпісчыкаў. Акрамя світшотаў, Таццяна плануе выпускаць у будучым сукенкі, байкі з капюшонамі.

— Пакуль я не пайшла ў дэкрэт, думала, што мамы — гэта жанчыны з тлустымі валасамі, у брудным халаце, якія нічога не паспяваюць. Але ў сучасных мам хапае вольнага часу, каб сачыць за сабой. Заўважыла, што яны такія красуні: усе падцягнутыя, стыльныя, — дзеліцца сваімі назіраннямі дзяўчына. — Цяпер жа ёсць магчымасць падбіраць сабе адзенне ў інтэрнэт-крамах і заказваць дастаўку на дом. У сэканд-хэндах можна «адкапаць» класныя рэчы. Жанчыны ў дэкрэтным, па-мойму, круцей выглядаюць, чым калі яны

Таццяна ШАПВАЛАВА і яе двухгадовая дачка Тая любяць адзязвацца аднолькава.

сядзелі ў офісе з ранку да вечара. З'яўляецца шмат натхнення.

Сама Таццяна за модай не сочыць. Але, кажа, напэўна, у яе ёсць чутцё: спадабаецца нешта, а праз некалькі месяцаў гэта ўжо стаючыца папулярным.

Пытаемся: ці ёсць нейкія правілы пры саптаўленні вобразу ў стылі family look? «Мне здаецца, класна, калі гэта не інкубатар (усе ў клетку, напрыклад), а падобная каларовая гама ці стыль адзення. У таты матылёк з такой жа тканіны, як сукенка ў дачкі, ці ва ўсіх шапкі аднолькавыя», — раіць маладая мама.

Кажуць, пачуццё густы ў дзяцей трэба выхоўваць з маленства. У Таццяны на гэты конт ёсць сваё меркаванне.

— Паняцце стылю, моды вельмі невыразнае, — разважае яна. — Бачыш нейкага супер-славу тага стыліста і думаеш: «Я так ніколі не адзелься б!», але ён лічыцца прафесіяналам. Мне здаецца, моду ствараюць свабодныя і смелыя людзі, і я хацела б, каб мая дачка расла такой. Часта проста адчыняю шафу і прапаную ёй самой выбраць рэчы. Гэта часам, вядома, даходзіць да абсурду: Тая можа надзець сукенку ў гаршак, пад яе джынсы і дапоўніць камплект абручом з банцікам. Ці прыбрацца ў Мікі Маўса. Але гэта яе бачанне моды.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ.

lubneuskaya@sviazda.by

Фота з архіва герані

ШЧАСЛІВЫЯ ПЕЛЬМЕШКІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «СГ»)

Самае цяжкае — гэта пачаць. І з жывёламі тое ж самае. Каб ваш гадаванец зноў стаў шчаслівым, трэба папрацаваць. Першапачаткова складана і маральна, і матэрыяльна. Напрыклад, сабака-спінальнік — гэта, напэўна, адна з самых цяжкіх катэгорый жывёл-інвалідаў, якая ёсць у краіне.

— Такі сабака патрабуе пэўных затрат, ведаў і ўменняў, — кажа Варвара. — Самыя галоўныя выдаткі будучы упачатку: паказаць лекарам, праапэрыраваць, калі магчыма. Калі сабака будзе хадзіць толькі на дзвюх пярэдніх лапах — купіць яму інвалідную каляску. Потым у дадатак да звычайных «сабачых выдаткаў» проста дадаюцца падгузкі і пялюшкі.

Жывёлы прывыкаюць да новага становішча даволі хутка. Якая розніца, колькі ў цябе лап, калі ты можаш таксама хутка бегач на прагулку? У жывёл няма сацыяльных рамак, таму яны не будуць паказаць пальцам і гаварыць, што ты нейкі не

такі. Яны прымаюць сябе і іншых такімі, якімі яны ёсць. Сляпыя каты злёгка вучацца арыентавацца ў кватэры і, будзьце ўпэўненыя, сваю міску не прапусцяць. Латак знаходзяць таксама на пяць з плюсам. Напрыклад, кошка Аймі, у якой няма аднаго вока, менавіта такая. Яна добра ладзіць з іншымі гадаванцамі і цяпер чакае сваіх гаспадароў.

— Калі ты знаходзіш скалечаную жывёлу ці твой гадаванец становіцца інвалідам, на самай справе ёсць два шляхі, — расказвае Варвара. — Першы, самы просты, — усыпіць. Другі — пазамагацца і падарыць яму магчымасць жыць паўнаватарна з інваліднасцю. Галоўнае, зразумець, ці дастаўляе яму траўма боль, які ўжо нічым не аблегчыць. Тады, на жаль, застаецца адзін варыянт — першы. Я, як гаспадыня сабакі-спінальніка, не бачу нічога страшнага ў сляпым каце. У мяне былі такія і выдатна сябе адчувалі. А для сабакі, у якога не трымаецца мача, купіце падгузкі — і ўсё. Рашэнне можна знайсці — было б жаданне.

У «Добры Леў» трапляюць жывёлы з рознымі траўмамі, большасць з іх бяздомныя. Але мяне ўразіла гісторыя з кацанём, якому гаспадары прышчамілі лапу дзвярамі ад халадзільніка. На працягу пяці дзён яны не звярталіся да ветэрынара, а потым вырашылі яго ўсыпіць. Як высветлілася, пазбавіцца ад жывёлы, якой нездарок зламалі лапу, аказалася значна прасцей. Валанцёры разам з ветэрынарамі паўтара тыдня змагаліся за яго жыццё. На жаль, з-за нясвоечасовай дапамогі выратаваць яго не атрымалася. А ў малага быў шанец вырасці вялікім шчаслівым катом, калі б гаспадары не ўспрымалі яго як жывую цацку, якую можна выкінуць, калі яна сапсавалася.

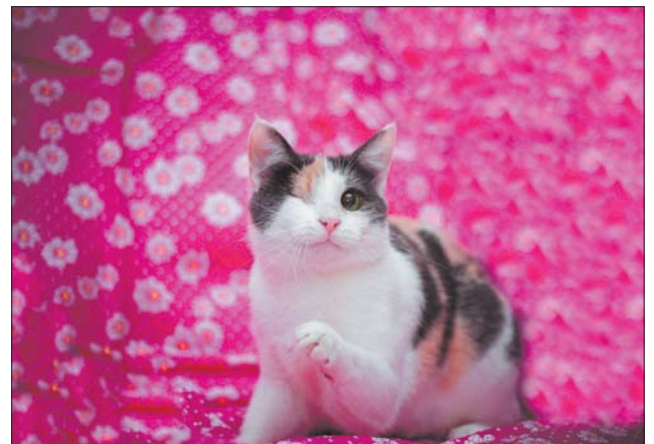
— Няма такой пароды, як бяздомныя жывёлы, — працягвае Варвара. — Людзі самі пазбавілі іх дому і робяць так кожны дзень. Пакуль гэта замкнёнае кола: адны калечыць, другія лечыць і, на жаль, па-іншаму не атрымліваецца. Трэба, каб нешта ў людскім разуменні змянілася, каб усе разам падключыліся, толькі

так справа зрушыцца з мёртвай кропкі.

У жывёл няма сацыяльных рамак, таму яны не будуць паказаць пальцам і гаварыць, што ты нейкі не такі. Яны прымаюць сябе і іншых такімі, якімі яны ёсць.

У «Добрага Льва» няма прытулку: гадаванцы жывуць у дамах тых, хто іх знайшоў, або тых, хто пагадзіўся часова падзяліць з імі жыллё. Усё, што трэба, шукаюць у інтэрнэт-суполцы: лекі, ежу, часовы прытулак, грошы на аплату лячэння... І людзі дапамагаюць, чым могуць. Так і адбываецца выратаванне — усе аб'ядноўваюцца і даюць катку ці сабаку шанец на жыццё. Зараз «Добры Леў» дапамагае 31 жывёле.

— Ёсць у нас і «шчаслівыя пельмешкі», — расказвае Варвара. — Ведаецца, як у дзяцінстве сярод усіх пельменяў шукалі адзіны, з манеткай. Так я называю тых, каму па-

Кошачка Аймі шукае сваю сям'ю. Будучыя гаспадары, звяртайцеся да Святланы па тэлефоне 375447521833.

шчасціла, і мы своечасова ім дапамаглі. Напрыклад, Топя. Гэтага сабаку збіла машына на нашых вачах і нават не прытармазіла. Мы яго забралі і вылечылі. «Добры Леў» спрабуе рознымі спосабамі знайсці дапамогу, каб падтрымаць жывёл, за якімі даглядаюць куратары. Збіраем макулатуру, удзельнічаем у разнастайных акцыях, каб сабраць, абмяняць і потым на гэтыя грошы купіць нешта карыснае. Зараз актыўна шу-

каем людзей, напрыклад рамеснікаў, якія хацелі б з намі супрацоўнічаць і нейкі адсотак ад продажаў або аказання паслуг аддаваць у «Добры Леў» ці адрозна наўпрост для жывёлы, якая запала ў душу. З такімі прапановамі можна да нас звяртацца ў сацыяльных сетках («УКантакце»: <https://vk.com/dobryljev>, «Фэйсбук»: <https://www.facebook.com/dobryljev>). Будзем вельмі ўдзячны за любую дапамогу.

Надзея АНІСОВІЧ.